

Valentín Villaverde Bonilla

Valentín Villaverde Bonilla és Catedràtic de Prehistòria de la Universitat de València. La labor investigadora se centra en diversos àmbits de la Prehistòria antiga: el Paleolític mig, el Paleolític superior i l'Art prehistòric. Director d'excavacions arqueològiques en els jaciments de la Cova Negra de Xàtiva, la Cova dels Cendres de Teulada-Moraira, la Ratlla del Bubo de Crevillent, l'Abric de la Trencada de Xelva, la Cova Antón de Mula, i dels treballs de calc i documentació en els Abrics amb pintures i gravats de la Cova dels Meravelles de Gandia, de la Cova dels Cavalls (Tirig), Coves de la Saltadora (Coves de Vinromà), Abric de Vicent (Millars), el Cingle de la Mola Remigia (Ares del Maestrat), Cova Remigia (Ares del Maestrat), el Abric de la Gerga (Alcoi), el Abric de Centelles (Albocàsser) i Abric de la Xivana (Alfarb).

Autor de diverses monografies i més de centenar d'articles relacionats amb aquestes temàtiques. Ponent convidat en diversos congressos nacionals i estrangers. Col·labora habitualment amb el Servei d'Investigació Prehistòrica de la Diputació Provincial de València i ha participat en l'exposició dels materials de la Sala de Paleolític. Ha estat comissari de diverses exposicions relacionades amb el seu àmbit d'investigació, destacant la realitzada en la Universitat de València l'any 2001, titulada de Neandertals a Cromanyons. Els inicis del poblament humà en les terres valencianes. Membre de la Comissió científica del Centre nacional d'estudi de l'evolució humana (CENIEH) i de diverses comissions científiques internacionals, així com dels comitès científics de diverses revistes especialitzades en l'arqueologia prehistòrica. En l'actualitat dirigeix el Màster en Arqueologia i els Estudis de Doctorat en Prehistòria i Arqueologia del Mediterrani de la Universitat de València.

UNA FINESTRA AL PASSAT: L'ART RUPESTRE PREHISTÒRIC

En Prehistòria, l'aparició de l'expressió artística constitueix, juntament amb la documentació de les pràctiques funeràries, un dels elements clau per a establir l'existència d'un comportament plenament humà. No obstant això, l'ocupació del terme art, o expressió simbòlica, per a referir-se a algunes d'aquestes grafies exigeix una mínima definició de conceptes. L'art rupestre prehistòric és un fenomen mundial, d'ampla i desigual cronologia, amb característiques i evolucions regionals notablement diferenciades. En aquest context, el vessant mediterrani peninsular ofereix una de les seqüències artístiques més completes d'Europa i contribueix de manera decisiva a definir les característiques de les diferents cultures prehistòriques d'aquesta regió. A tot això se suma el fet que l'Art rupestre prehistòric del Mediterrani ibèric és, des de l'any 1998, Patrimoni de la Humanitat, el que obliga no només a la seva conservació, sinó al seu estudi i difusió. Una vegada tractades aquestes qüestions, l'atenció se centrarà en la caracterització de cadascun dels cicles artístics de l'art prehistòric: Art Paleolític, Art Epipaleolític, Art Macroesquemàtic i Art Llevantí, situant-los en els seus contextos cronològics i culturals, assenyalant els arguments que permeten fixar la cronologia i debatent els problemes que el seu comporta la seva valoració en termes arqueològics. Igualment, es farà referència a l'avanç de la investigació en aquest camp i a les metodologies interdisciplinàries, amb les quals s'està abordant el seu estudi.